

at med den nye regering og med den økonomi, der er for årene fremover, kan man ikke undgå at skulle spare på børneområdet, på skoleområdet, på ældreområdet.

Kl. 15.20

Så spørger jeg ministeren én gang til: Er ministeren enig med den politiske ordfører for Venstre, hr. Jens Rohde, i, at det, Ringes borgmester gør opmærksom på her, er noget sludder?

Ole Stavad (S):

Hvis nu det havde handlet om alle mulige andre end finansministeren selv, ville finansministeren så ikke have betegnet det som noget eklatant hykleri, hvis han hørte nogen give det svar, som finansministeren selv gav for et øjeblik siden?

Vi overværede, at partiet Venstre stillede forslag om at lægge yderligere penge oven i det, som kommunerne var så tilfredse med, ved finansloven, at Venstre under hele valgkampen gjorde udtrykkelig opmærksom på, at den service, som man mente borgerne fik, ikke mindst vore ældre, vore syge, de, der i øvrigt havde behov for fællesskabets hjælp, skulle der gives mere til.

Efterfølgende efter at have stillet alle i udsigt, at de skulle få en bedre behandling, at der skulle være mere økonomi til at løse de særlige problemer, der er i mange kommuner og i forhold til mange af vore borgere, tvinger finansministeren som noget af det første kommunerne og amterne til at skære over for de grupper, der har mest behov for fællesskabets hjælp.

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, ministeren bruger megen tid på at sammentælle tal og kolonner, og det synes jeg ikke man skal bebrejde ministeren, for det er jo hans opgave. Men det kan jo let betyde, at ministeren kommer for lidt ud i det grønne i den her periode.

Hvis man til gengæld bevæger sig rundt i det, man kunne kalde det virkelige liv, som ikke er optaget af finansministerens tal og kolonner, og bliver optaget af, hvad der sker med hjemmehjælpen, hvad der sker på sygehusområdet, hvad der sker på plejehjemsområdet, hvad der sker på børneområdet, hvad der sker på skoleområdet, er meldingerne fuldstændig entydigt monotone: Amterne og kommunerne lægger op til de mest dramatiske beskæringer i 20 år og ikke kun på administration og sådan nogle områder, men på plejehjemsbyggeri, på hjemme-

hjælp, på pasning af børn, på de mest følsomme områder for udsatte grupper.

Jeg deltog i et møde i Storstrøms Amt i sidste uge, hvor meldingen er, at der skal skæres 14 pct. af de sociale udgifter eller 400 stillinger. Jeg kan godt love, at de føler sig dybt forundrede over, at en regering, der kom til magten på løfter om velfærd, er i gang med sådan et afviklingsprojekt.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Når hr. Ole Stavad siger, at der skæres, må jeg spørge: Hvor er det, vi har skåret? Vi tilfører kommunerne 500 mio. kr. ekstra netto i år. Det er 500 mio. kr. mere end det, de har opkrævet i skatter og afgifter. Hvordan kan det være at skære?

Det, de enkelte kommuner skal vurdere, er: Hvad har de brug for af penge? Hvad er det for en aftale, de ikke fik sidste år? Der er jo ikke tale om, at regeringen tager penge fra kommunerne. Hvis en kommune vælger at bruge lidt mindre end det, den oprindeligt havde i budgettet for 2002, er det penge, den pågældende kommune har i kommunekassen. Sådan hænger tingene jo sammen.

Der er altså ikke tale om at skære. Der er tale om, at denne regering giver 500 mio. kr. mere til kommunerne, end de ville have haft rådighed over, hvis den gamle regering havde siddet. Så det er en ejendommelig opfattelse, at det, at man tilfører flere penge til et område, betyder at skære.

De tal, jeg giver, er den samlede økonomi for alle landets kommuner under ét. Her er der variationer, og derfor er det sådan, at når man bedømmer kommunerne, gør man det under ét og ser på, hvordan den samlede økonomi er for landets kommuner under ét. Vi ved godt, at der er variationer. Nogle kommuner har det sværere, andre har det lettere. Sådan har det altid været, og det kendetegner jo i virkeligheden, at det er en afspejling af det kommunale selvstyre.

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi ikke kan få en bekræftelse på, at man faktisk har pålagt kommunerne større besparelser end det, man har givet dem.

Hvis jeg ser på socialområdet, på ældreområdet, har man faktisk påført de ældre så mange forringelser, og der er så mange besparelser, at der reelt ikke er 500 mio. kr. til at yde én eneste hjemmehjælpstime mere. Jeg har lidt svært ved